

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 3. juni 2013

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 21. maj 2013 følger hermed social- og integrationsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 252 (SOU Alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

2013-3395

Spørgsmål nr. 252:

"Ministeren bedes kommentere artiklen: 'Hun er som en fireårig – alligevel skal hun arbejde.' fra Ekstrabladet den 21. maj 2013, samt redegøre for, om ministeren mener, at det er rimeligt, at en svært handicappet skal i arbejde? Herunder bedes ministeren redegøre for, om hun har kendskab til lignende sager, og om ministeren vil igangsætte initiativer for at undgå fremtidige sager som denne."

Svar:

Artiklen handler om 18-årige Natasja Bjerring Jørgensen, der er hjerneskadet og skal have hjælp til alle daglige gøremål. Ifølge artiklen har kommunen afvist at tilkende hende førtidspension, idet kommunen ikke mener, at arbejdsevne og funktionsniveau kan vurderes endeligt. Det fremgår i øvrigt af en senere artikel i Ekstra Bladet, at kommunen efterfølgende har besluttet at tilkende førtidspension.

Jeg kan ikke udtale mig om den konkrete sag, men jeg vil gerne benytte anledningen til at understrege, at hvis det er åbenbart for en kommunal forvaltning, at de står over for et menneske, som ikke har og aldrig vil kunne opnå færdigheder til at klare et job på arbejdsmarkedet – herunder i et fleksjob - så skal man ikke fastholde den pågældende på fx kontanthjælp eller i jobtræning. Hvis den rigtige løsning er førtidspension, skal der selvfølgelig tilkendes førtidspension.

Jeg kan oplyse, at det fremgår direkte af lovgivningen, at personer, der er fyldt 18 år, og som er så syge eller har så betydelige funktionsnedsættelser, at det er helt åbenbart formålsløst at forsøge at udvikle arbejdsevnen, stadig skal tilkendes førtidspension.

Det kan fx være borgere med betydelig nedsat funktionsevne som følge af udviklingshæmning, personer med alvorlig hjerneskade eller personer med alvorlige lidelser, hvor de medicinske behandlingsmuligheder er udtømte eller udsigtsløse, og hvor prognosen er kort levetid.

Jeg kan desuden oplyse, at i tilfælde, hvor det er helt åbenbart, at en ung person skal have tilkendt førtidspension, når pågældende fylder 18 år, så bør kommunen påbegynde behandling af en sag om førtidspension, således at afgørelsen kan være truffet og udbetalingen af pension kan ske med virkning fra det fyldte 18. år.

Der har været omtalt andre sager i medierne, hvor en borger mener, at vedkommende er berettiget til førtidspension, men hvor kommunen har været af en anden opfattelse.

Hensigten med reformen af førtidspension er at sikre, at færrest muligt unge henvises til et liv med førtidspension, hvis de med den rette forebyggende indsats kan komme i uddannelse eller beskæftigelse. Der vil selvfølgelig være situationer, hvor borgeren ikke er enig i kommunens vurdering, og mener, at der er grundlag for at tilkende førtidspension. I sådanne sager har borgeren mulighed for at klage over kommunens afgørelse.

Det er vigtigt, at kommunerne holder fokus på at iværksætte den rette forebyggende indsats, for de borgere, hvor der er et grundlag for at udvikle arbejdsevnen. Men samtidig er det helt afgørende, at der selvfølgelig tilkendes førtidspension til de mennesker, hvor der under ingen omstændigheder er andre muligheder.

Forligskredsen følger implementeringen af reformen af førtidspension og fleksjob nøje. Desuden vil Ankestyrelsen bl.a. foretage en praksisundersøgelse af kommunernes afgørelser om ressourceforløb, fleksjob og førtidspension, hvor Ankestyrelsen på baggrund af en gennemgang af et større antal sager vil se på, om kommunerne har implementeret lovgivningen korrekt, og om intentionerne med loven er fulgt.

Karen Hækkerup

/ Bent Nielsen